

Nr 230.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934; given Stockholms slott den 2 mars 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att, med godkännande av de i protokollet berörda förslag, å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 upptaga de inkomster och utgifter, som framgå av härvid fogade förslag till dylik tilläggsstat.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Tilläggsstat till riksstaten

		Kronor
Inkomster:		
E.	<i>I anspråk tagna kapitaltillgångar:</i>	
3.	Statens produktiva fonder	150,000
F.	<i>Lånemedel:</i>	
2.	Återbetalningar	100,000
3.	Övriga lånemedel	30,750,000
		30,850,000
	Summa	31,000,000

för budgetåret 1933/1934.

		Kronor	
Utgifter:			
B. <i>Utgifter för kapitalökning:</i>			
	Att täckas av		
	länemedel	andra stats- inkomster	
II. Statens utlåningsfonder:			
8. Spannmålslagerhusfonden, <i>reservationsanslag</i>	850,000	150,000	
IV. Fonden för förlag till statsverket:			
<i>Anslag till allmänna arbeten.</i>			
Socialdepartementet:			
6. Statliga och statskommunala reservarbeten, <i>reservationsanslag</i>	15,000,000		
9. Främjande av bostadsbyggande, <i>reservationsanslag</i>	10,000,000		
Jordbruksdepartementet:			
44. Arbetarsmåbrukslånefonden, <i>reservationsanslag</i>	5,000,000		
Säger	30,850,000	150,000	31,000,000
		Summa	31,000,000

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 2 mars 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Såsom jag vid anmälan av finansplanen för budgetåret 1934/1935 anför, har det befunnits erforderligt att förelägga riksdagen förslag till särskild tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934. Denna tilläggsstat betingas främst av behovet att bereda ytterligare medel till statliga och statskommunala reservarbeten samt till främjande av bostadsbyggande. Därjämte föreligger behov av viss förstärkning redan under innevarande budgetår av dels spannmålslagerhusfonden och dels arbetarsmåbrukslånefonden. I fråga om anordnandet av denna tilläggsstat må endast framhållas, att densamma bör, liksom tilläggsstaten för budgetåret 1932/1933, formellt få karaktär av en direkt komplettering av riksstaten sålunda, att tilläggsstatens inkomst- och utgiftstitlar bära erhålla samma litterering som motsvarande titlar i riksstaten, varigenom i budgetredovisningen tilläggsstatens titlar kunna direkt inläggas, såsom om de varit uppförda å riksstaten, dock med angivande vid varje ifrågakommande inkomst- eller utgiftstitel, i vad mån titeln hänför sig till tilläggsstaten.

Av vederbörande departementschefer i det följande anmälda förslag framgår, att hos riksdagen bör äskas uppförande å tilläggsstat av följande anslag, nämligen: till statliga och statskommunala reservarbeten 15 miljoner kronor, till främjande av bostadsbyggande 10 miljoner kronor, till kapitalökning å arbetarsmåbrukslånefonden 5 miljoner kronor samt till kapitalökning å spannmålslagerhusfonden 1 miljon kronor. Samtliga anslag äro av beskaffenhet att bära utgå av låne-medel, med det undantag att, i enlighet med vedertagna regler för kapitalökning å statens utlåningsfonder, ett belopp av 150,000 kronor av det för spannmålslagerhusfonden avsedda kapitalökningsanslaget bör bestridas av skattemedel. Frånsett anslaget till kapitalökning å sistnämnda utlåningsfond hänföra sig de tilläggsanslag, som nu äskas, till anslag till allmänna arbeten, vilka i riksstaten uppförts under fonden för förslag till statsverket.

Inkomsterna.

För finansiering av ifrågavarande anslag böra å tilläggsstatens inkomstsida uppföras lånemedelsinkomster motsvarande sammanlagda beloppet av tilläggsstatens utgifter för kapitalökning, att täckas av lånemedel, eller 30,850,000 kronor. För att bereda medel till bestridande av den del av kapitalökningen å spannmålslagerhusfonden, som bör täckas med andra statsinkomster än lånemedel, föreslår jag, att ett belopp av 150,000 kronor tages i anspråk ur norrländska nyodlingsfonden, vars kapital till cirka 60 procent består av skattemedel. I samband därmed bör en efter förräntningsförhållandena beräknad häremot svarande del av fondens lånemedelskapital, eller 100,000 kronor, återföras till budgeten. Enligt vad jag inhämtat torde av fonden i fråga kunna disponeras nu nämnda belopp om tillhoppa 250,000 kronor utan risk för kapitalbrist. Vid redovisningen härav å tilläggsstatens inkomstsida bör skattemedelsdelen, 150,000 kronor, uppföras bland i anspråk tagna kapitaltillgångar under inkomstiteln statens produktiva fonder, medan lånemedelsdelen bör beräknas under titeln återbetalningar av lånemedel. Då enligt vad nyss sagts för tilläggsstatens finansiering erfordras lånemedelsinkomster om sammanlagt 30,850,000 kronor, skall alltså ett belopp av 30,750,000 kronor beräknas å titeln övriga lånemedel.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 upptaga följande inkomster sålunda:

E. I anspråk tagna kapitaltillgångar.

3. Statens produktiva fonder kronor 150,000.

F. Lånemedel.

2. Återbetalningar kronor 100,000
3. Övriga lånemedel » 30,750,000.

Utgifterna.

Utgifter för kapitalökning.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför härefter:

II. 8. Spannmålslagerhusfonden. I årets statsverksproposition, utgifter för kapitalökning, bilaga 7, punkt 8, framhöll jag, att efterfrågan på lån ur spannmålslagerhusfonden varit så stor, att fondens vid årsskiftet disponibla kapitaltillgång ej på långt när försloge att tillgodose lånebehovet.

Jag ansåg därför, att fonden borde tillföras nytt kapital, varav redan för innevarande budgetår 1,000,000 kronor. Rörande anvisandet å tilläggsstat för budgetåret 1933/1934 av nämnda belopp förklarade jag, att framställning i annat sammanhang härom skulle göras. I anslutning härtill hemställer jag nu, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 såsom kapitalökning för spannmålslagerhusfonden anvisa ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor, därav 850,000 kronor att utgå av lånemedel.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

IV. 6. Statliga och statskommunala reservarbeten. 1933 års riksdag anvisade för innevarande budgetår av lånemedel ett reservationsanslag å 55 miljoner kronor till statliga och statskommunala reservarbeten. Därjämte förklarade riksdagen, att den del av den å det för budgetåret 1932/1933 anvisade reservationsanslaget till bekämpande av arbetslösheten uppkommande reservationen, som överstege 20 miljoner, skulle, med undantag av vad som erfordrades i anledning av riksdagens beslut om disposition av medel för Hellefors Bruks Aktiebolag, överföras till förstnämnda reservationsanslag. Denna del av reservationen beräknas uppgå till ett belopp av över 3.6 miljoner kronor. Det för statliga och statskommunala reservarbeten disponibla beloppet utgjorde alltså vid ingången av löpande budgetperiod närmare 59 miljoner kronor.

Vid anmälan i årets statsverksproposition av frågan om beräkning av anslag för nästa budgetår till bekämpande av arbetslösheten (femte huvudtiteln, punkt 9) omnämnde jag, att statens arbetslöshetskommission i skrivelse den 15 december 1933 bland annat anförde, att som anslagsförstärkning till den genom kommissionen bedrivna verksamheten för budgetåret 1933/1934 erfordrades ett belopp av i avrundat tal 15 miljoner kronor, vilket belopp, såvitt då kunde bedömas, endast syntes behöva tagas i anspråk till bestridande av kostnader för statliga och statskommunala reservarbeten. När behovet av detta förstärkningsanslag tydligen ej komme att göra sig gällande förrän mot slutet av löpande budgetår, hade kommissionen ansett lämpligast, att frågan om anslagsbeloppets definitiva bestämmande finge anstå till längre fram, då hänsyn även kunde tagas till de under vintern eventuellt inträffade förändringar på arbetsmarknaden, som till äventyrs kunde påkalla modifikationer i fråga om storleken av den erforderliga anslagssumman.

För egen del framhöll jag bland annat, att jag i likhet med arbetslöshetskommissionen ansåge frågan om förstärkningsanslag för innevarande budgetår böra något anstå, till dess det vore möjligt att vinna en säkrare överblick över arbetslöshetens utveckling ävensom över de statliga hjälp-

åtgärdernas inverkan på densamma samt följaktligen på medelsbehovet för arbetslöshetskommissionens verksamhet.

I skrivelse den 16 februari 1934 har arbetslöshetskommissionen gjort framställning om sådant förstärkningsanslag, som i det föregående berörts, och anhåller jag nu att få upptaga denna fråga till behandling.

I sin förenämnda skrivelse den 15 december 1933 meddelade arbetslöshetskommissionen vissa siffror för det kända respektive approximativt beräknade antalet anställda i statliga och statskommunala reservarbeten under budgetåret 1933/1934 ävensom för statens kostnader för arbetslinjen under samma tid. Dessa siffror återfinnas i följande sammanställning (de beräknade siffrorna äro kursiverade).

Månad	Antal anställda		Statens kostnader	
	i statliga reservarbeten	i statskommunala reservarbeten	A. K:s arbetsplatser, förvaltning och revision	Statskommunala reservarbeten
			Kronor	Kronor
Juli.....	23,707	10,998	4,412,835	228,534
Augusti.....	23,688	11,367	4,654,285	970,940
September.....	22,934	12,139	4,647,162	325,878
Oktober.....	20,676	14,564	4,523,578	723,054
November.....	20,000	15,000	4,000,000	1,500,000
December.....	21,000	14,000	4,200,000	1,400,000
Januari.....	23,500	12,000	4,700,000	1,200,000
Februari.....	26,000	11,000	5,200,000	1,100,000
Mars.....	26,000	11,000	5,200,000	1,100,000
April.....	26,000	12,000	5,200,000	1,200,000
Maj.....	27,000	12,500	5,400,000	1,250,000
Juni.....	29,000	13,000	5,800,000	1,300,000
			57,937,860	12,298,406

Statens kostnader för de statliga och statskommunala reservarbetena skulle alltså uppgå till sammanlagt drygt 70. miljoner kronor och således med över 11 miljoner kronor överstiga det för ändamålet disponibla, i det föregående angivna beloppet. På grund härav och med hänsyn jämväl till behovet av medelsreserv beräknade arbetslöshetskommissionen, såsom redan berörts, att som anslagsförstärkning för innevarande budgetår till bestridande av statens kostnader för statliga och statskommunala reservarbeten erfordrades ett belopp av i avrundat tal 15 miljoner kronor.

Enligt uppgifter, som lämnats i arbetslöshetskommissionens skrivelse den 16 februari 1934 utgjorde under november månad sistlidna kalenderår antalet i statliga reservarbeten anställda 17,691 och antalet anställda i statskommunala reservarbeten 14,207. Motsvarande siffror voro för decem-

ber månad samma år 16,374, respektive 12,241 och för januari 1934 19,493, respektive 13,879. Arbetslöshetskommissionen har i nyssnämnda skrivelse anfört bland annat följande.

Den i skrivelsen den 15 december 1933 omnämnda och till 15 miljoner kronor beräknade anslagsförstärkningen för budgetåret 1933/1934 syntes kunna reduceras till 10 miljoner kronor. Den faktiska medelsåtgången tillsammanslagd under månaderna december 1933 och januari 1934 hade nämligen med cirka 5 miljoner kronor understigit den beräknade, på grund av att det bland annat icke varit möjligt att giva de statliga reservarbetena den avsedda omfattningen. Någon avsevärd besparing härutöver syntes dock knappast vara att räkna med under återstoden av innevarande budgetår, ty även om anställningssiffrorna för de i arbetslöshetskommissionens regi bedrivna reservarbetena ej skulle komma att nå upp till beräknad numerär, vore likväl tydligt, att hjälpformen statskommunala reservarbeten komme att uppvisa större siffror än som tidigare beräknats.

I anslutning till vad sålunda anförts har arbetslöshetskommissionen hemställt, att ett belopp av 10 miljoner kronor måtte anvisas såsom anslagsförstärkning för budgetåret 1933/1934, avsett att användas till statliga och statskommunala reservarbeten.

Departements-
chefen.

Antalet hjälpsökande arbetslösa utgjorde i avrundade tal enligt arbetslöshetskommissionens månadsrapporter under november 1933 170,700 och under december samma år 171,065. Den 31 januari 1934 utgjorde motsvarande antal 171,540, vilket innebär en stegring från december räknat med 475 personer.

Visserligen torde för närvarande vissa tecken tyda på någon förbättring i näringslivet, och därjämte har man otvivelaktigt anledning förvänta, att de övriga statliga hjälpåtgärderna för arbetslösa, som beslötos av 1933 års riksdag, i betydligt högre grad än hittills komma att under återstående del av innevarande budgetår inverka på arbetslöshetens omfattning. Likväl kommer det tydligen — jag åberopar härvid de alltjämt mycket höga siffrorna för antalet hjälpsökande arbetslösa — att bliva nödvändigt, att även under budgetårets fortsättning de möjligheter, som reservarbetslinjen erbjuder, utnyttjas i så stor utsträckning, som över huvud taget är möjligt. Jag ansluter mig alltså till arbetslöshetskommissionens i det föregående återgivna beräkningar i denna del. Det synes mig under rådande förhållanden närmast vara att beklaga, att man knappast vågar räkna med att reservarbeten under nämnda tid kunna anordnas i väsentligt större utsträckning än arbetslöshetskommissionen sålunda beräknat. Jämväl i fråga om medelsbehovet för statskommunala reservarbeten ansluter jag mig till arbetslöshetskommissionens uppfattning.

Vid sin beräkning av det ytterligare medelsbehovet har arbetslöshetskommissionen bland tillgångarna å anslaget till statliga och statskommunala reservarbeten upptagit den del av reservationen å femte huvudtitelns anslag till bekämpande av arbetslösheten, som enligt 1933 års riksdags beslut skulle överföras till de för reservarbeten anvisade medlen. Till vil-

ket belopp ifrågavarande del av reservationen uppgår, kan ännu icke exakt angivas, då det icke är känt, huruvida den för Hellefors bruks aktiebolag anvisade krediten kommer att i sin helhet uttagas. Skulle krediten tagas i anspråk med hela sitt belopp, 1,500,000 kronor, kommer den del av reservationen, som enligt riksdagens beslut skulle överföras till anslaget till reservarbeten, att uppgå till i runt tal 3,650,000 kronor. Då storleken av det belopp, som skulle överföras, icke kunnat fixeras, har överföringsåtgärden ännu icke i riksbokföringen verkställts. Det synes mig kunna ifrågasättas, om nämnda belopp av reserverade skattemedel bör tagas i anspråk för reservarbeten, då hela medelsbehovet i övrigt för detta ändamål för innevarande budgetår anvisats under fonden för förslag till statsverket, att utgå av lånemedel med kort amorteringstid. Härtill kommer, att den av fjolårets riksdag valda utvägen för överförande av ifrågavarande reserverade medel synes ur budgetteknisk synpunkt vara i viss mån mindre tillfredsställande, då en dylik överföring skulle innebära, att för skattebudgeten anvisade anslagsmedel vid sidan av riksstaten tillgodofördes lånebudgeten. På grund härav har jag, efter samråd med chefen för finansdepartementet, funnit mig böra förordna, att riksdagens samtycke inhämtas till att låta ifrågavarande reserverade medelsbelopp kvarstå å femte huvudtitelns anslag till bekämpande av arbetslösheten. Dels vinnes härigenom en enligt min mening välbehövlig säkerhetsmarginal i fråga om beräkningarna av medelsbehovet för kontantunderstöd m. m. för innevarande budgetår, dels minskas behovet av skattemedelsanvisning å riksstaten för nästkommande budgetår. Till sistnämnda fråga återkommer jag i samband med äskande av anslag till bekämpande av arbetslösheten för budgetåret 1934/1935.

Därest i enlighet med vad jag nu förordat ifrågavarande reserverade medelsbelopp icke överföres till anslaget till reservarbeten, bör tydligen viss höjning ske av det belopp, vartill arbetslöshetskommissionen uppskattat behovet av förstärkning å detta anslag för innevarande budgetår. Jag finner mig på grund härav och då även beträffande detta anslag visst behov av säkerhetsmarginal föreligger böra föreslå, att det å tilläggsstaten erforderliga anslaget till statliga och statskommunala reservarbeten upptages till 15 miljoner kronor.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels, med ändring av vad 1933 års riksdag enligt skrivelse nr 356 därutinnan förklarar, besluta, att den vid ingången av budgetåret 1933/1934 å reservationsanslaget till bekämpande av arbetslösheten förefintliga reservationen i sin helhet skall kvarstå å sagda anslag,

dels ock å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 till statliga och statskommunala reservarbeten anvisa ett reservationsanslag av 15,000,000 kronor, att utgå av lånemedel.

IV. 9. Främjande av bostadsbyggande. I årets statsverksproposition, utgifter för kapitalökning, bilaga 3, punkt 3, omnämnde jag, att statens egnahemsstyrelse, som har att såsom central myndighet handlägga ärenden rörande förbättringsbidrag och nybyggnadslån å landsbygden — ett ändamål för vilket av årets anslag å 15 miljoner kronor till främjande av bostadsbyggande i första hand beräknats ett belopp av 10 miljoner kronor — i skrivelse den 9 december 1933 hemställt om anvisande å tilläggsstat för löpande budgetår av ett anslag å 10 miljoner kronor för nämnda ändamål.

Jag anhåller att nu få återkomma till denna fråga.

Bestämmelser angående förbättringsbidrag och nybyggnadslån till främjande av byggnadsverksamhet på landet äro meddelade i kungörelserna den 30 juni 1933 (nr 473) och den 16 september 1933 (nr 545).

Ifrågavarande verksamhet har vunnit mycket stor anslutning. Till närmare belysning härav har egnahemsstyrelsen i skrivelse den 5 januari 1934 lämnat vissa uppgifter, av vilka bland annat framgår, att före den i vederbörande kungörelse föreskrivna ansökningstidens utgång ansökningar om sådana bidrag och lån, varom här är fråga, gjorts till ett sammanlagt belopp av över 40 miljoner kronor. Hälsovårdsnämnderna i de olika kommunerna hava tillstyrkt bidrag och lån till ett belopp av tillhoppa drygt 32 miljoner kronor. Hushållningssällskapens egnahemsnämnder slutligen, vilka det tillkommer att, inom ramen för av Kungl. Maj:t för ändamålet fastställda belopp, bevilja förbättringsbidrag och nybyggnadslån, hava efter förberedande granskning av ansökningarna beräknat behovet av statsmedel för ansökningar, som borde tillgodoses, till belopp av i runt tal 25.7 miljoner kronor, varav omkring 6 miljoner kronor eller alltså ungefär 23 procent skulle utgå såsom nybyggnadslån.

Sedan genom beslut den 1 september och den 1 december 1933 medel anvisats till ett sammanlagt belopp av högst 8 miljoner kronor att, därest icke framdeles annorlunda förordnades, enligt angiven fördelning utgå till hushållningssällskapens egnahemsnämnder för påbörjande av ifrågavarande byggnadsverksamhet, har Kungl. Maj:t den 9 februari 1934 fastställt de belopp, inom vilka förbättringsbidrag och nybyggnadslån må av egnahemsnämnderna beviljas. Summan av sålunda fastställda belopp utgör 9.6 miljoner kronor. Återstoden av de 10 miljoner kronor, som i första hand beräknats för ändamålet, är avsedd dels att användas för bestridande av administrationskostnader och dels att stå till egnahemsstyrelsens disposition vid prövning av besvärärenden.

I sin förenämnda skrivelse den 9 december 1933 har egnahemsstyrelsen, beträffande angelägenheten av att ytterligare medel ställas till förfogan-

de, framhållit, att de synpunkter, vilka anfördes vid anvisandet av det nu tillgängliga anslaget för verksamheten, fortfarande gjorde sig gällande med oförminskad styrka. Härtill komme den omständigheten, att det omfattande arbete för verksamheten, vilket utförts i anledning av gjorda ansökningar m. m., eljest skulle vara tillspillogivet för deras del, som i brist på medel icke kunde tillgodoses.

Bostadsutredningen för laudsbygden, som den 16 februari 1934 till följd av remiss avgivit utlåtande i ämnet, har från de synpunkter, som utredningen i anledning av sitt uppdrag har att företräda, tillstyrkt egnahemsstyrelsens ifrågavarande förslag. I samband härmed har bostadsutredningen framhållit följande.

Enligt 18 § i kungörelsen den 30 juni 1933 nr 473 finge tiden för vederbörande byggnadsföretags fullbordande, där icke särskilda förhållanden till annat föranledde, ej bestämmas senare än till utgången av år 1934. Egnahemsnämndernas beslut angående beviljande av medel från det tilläggsanslag, varom här vore fråga, syntes i allmänhet icke bliva meddelade förrän tidigast under maj månad innevarande år. Från såväl de byggandes som statens sida vore det angeläget, att byggnadskostnaderna genom arbetenas ändamålsenliga anordnande i möjligaste mån nedbringades. I sådant hänseende vore särskilt att märka de möjligheter, som för mången funnes, att hämta virke till byggnadsföretaget från egen skog. Därest den föreskrivna byggnadstiden skulle iakttagas, syntes ofta möjligheterna för de byggande att på dylikt sätt anskaffa virke äventyras, och syntes det med hänsyn härtill finnas anledning att, då fråga vore om medel från förevarande tilläggsanslag, betydligt framflytta den tidpunkt, då byggnadsföretagen skulle vara fullbordade, möjligen till utgången av år 1935.

Även jag tillstyrker bifall till egnahemsstyrelsens hemställan. Av såväl arbetsmarknadsskäl som ur bostadshygienisk synpunkt torde det vara angeläget, att medel anvisas för fortsättande av ifrågavarande verksamhet. Att härvid taga i anspråk någon del av det belopp å fev miljoner kronor, som av det redan anvisade anslaget till främjande av bostadsbyggande i första hand avsetts för bostadsbyggnadsverksamhet i städer och stadsliknande samhällen, lärer icke böra ifrågakomma, sedan numera efter byggnadskonfliktens lösning nyssnämnda verksamhet kan igångsättas.

Skulle ytterligare medel för bostadsförbättringsverksamheten på landet ej anvisas, komme säkerligen endast en mindre del av de ansökningar att kunna bifallas, vilka avse fall, där ett verkligt trängande förbättringsbehov förefinnes och tillika behovet av ekonomiskt bistånd är som störst. För mången skulle det framstå som en uppenbar orättvisa, att hans ansökan icke bifallits, ehuru i likartade fall bidrag eller lån beviljats. Jag får också erinra om att 1933 års riksdag uttalade, att därest medelsbehovet skulle visa sig uppgå till högre belopp än vad enligt riksdagens beslut för ändamålet ställts till förfogande, det syntes få ankomma på Kungl. Maj:t att göra framställning till innevarande års riksdag.

*Departements-
chefen.*

Beträffande tidpunkten, då byggnadsföretagen skola vara fullbordade, biträder jag bostadsutredningens förslag att bestämma densamma till utgången av år 1935. Härav följer även framflyttning av vissa andra, nu stadgade tidpunkter. I övrigt torde oförändrade regler böra gälla för användningen av ifrågavarande förstärkningsanslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 till främjande av bostadsbyggande, att utgå enligt i det föregående angivna grunder, anvisa ett reservationsanslag av 10,000,000 kronor, att utgå av lånemedel.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför:

IV. 44. Arbetarsmåbrukslånefonden. Vid anmälan i årets statsverksproposition av kapitalökningsbehovet för arbetarsmåbrukslånefonden (Utg. för kap. ökn., bil. 7, punkt 24) anförde jag, att det sammanlagda beloppet av de sökta statslån, som ej kunnat tillgodoses genom det för innevarande budgetår anvisade anslaget, uppginge till 11,875,000 kronor, vilket förhållande syntes väl motivera ett tillmötesgående av en av statens egnahemsstyrelse gjord framställning om anvisande för samma budgetår av ett ytterligare belopp av 5,000,000 kronor. Jag förklarade, att hemställan om anvisande av sagda belopp å tilläggsstat för budgetåret 1933/1934 komme att göras i annat sammanhang. I anslutning härtill hemställer jag nu, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1933/1934 såsom kapitalökning för arbetarsmåbrukslånefonden anvisa ett reservationsanslag av 5,000,000 kronor, att utgå av lånemedel.

Vad föredragande departementscheferna, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Allan Broomé.